

Registrering af børn i opbrudsperiode/ferieperiode

De har i et brev af 27. maj 2001 klaget over, at Opperup Kommune har besluttet, at De-res børn, Ole og Hanne, fra den 12. marts 2001 skal være registreret på adressen Ha-vevej 5, Opperup, hos børnenes mor, Lone Jensen.

Ministeriet har nu afsluttet behandlingen af sagen.

Ministeriet kan give Dem medhold i Deres klage. Registreringen på adressen Havevej 5, Opperup, fra den 12. marts 2001 er således dags dato annulleret.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere redegørelse for mini-steriets afgørelse.

Sagens baggrund

Den 22. februar 2001 anmeldte Lone Jensen flytning for Ole og Hanne fra Deres adresse til adressen Havevej 5, Opperup, pr. 1. marts 2001.

I et brev af 1. marts 2001 anmodede Opperup Kommune om Deres bemærkninger til Lone Jensens anmeldelse af flytning for Ole og Hanne.

I et brev af 5. marts 2001 oplyste De til kommunen, at De ikke kunne tillade, at der skete en ændring af Oles og Hannes adresse, idet der kørte en sag om forældremyndighedsspørgsmålet ved retten i Opperup.

Under en telefonsamtale den 6. marts 2001 oplyste De til kommunen, at børnene fort-sat opholdt sig hos Dem, og at Lone Jensen ligeledes ikke var flyttet.

I et brev af 8. marts 2001 anmodede Opperup Kommune Lone Jensen om at doku-mentere, at Ole og Hanne var flyttet.

Den 20. marts 2001 oplyste Lone Jensen telefonisk til Opperup Kommune, at hun og børnene først var flyttet den 12. marts 2001, og at hun den 1. april 2001 ville komme med oplysninger om, hvor mange dage børnene havde opholdt sig på adressen i peri-oden fra den 12. marts 2001 til denne dato.

Den 9. april 2001 skrev Opperup Kommune til Dem og oplyste, at Lone Jensen havde oplyst, at Ole havde opholdt sig hos Lone Jensen 14 dage og Hanne 18 dage i perio-den fra den 12. marts 2001 til den 3. april 2001. Kommunen anmodede om Deres be-mærkninger hertil.

I et brev af 23. april 2001 oplyste De, at Ole og Hanne havde bopæl på Deres adresse, men at det var aftalt, at børnene, i perioden frem til der forelå en afgørelse fra retten, kunne være hos Lone Jensen i de dage, hvor De var på arbejde. De oplyste videre, at denne aftale øjeblikkeligt var ophørt, da Lone Jensen havde forsøgt at udnytte denne overfor folkeregistret. Endelig oplyste De, at børnene fremover kun ville komme på be-søg hos Lone Jensen i den udstrækning, de ønskede dette.

Den 8. maj 2001 skrev Lone Jensen til kommunen, at Ole og

Hanne boede hos hende, og når det var muligt, besøgte de Dem på Deres fridage.

Den 9. maj 2001 besluttede Opperup Kommune at registrere Ole og Hanne på adres-sen Havevej 5, Opperup fra den 12. marts 2001 på baggrund af en opdateret redegø-relse fra Lone Jensen om Oles og Hannes ophold. Ifølge denne opgørelse skulle opholdene have fordelt sig således

Ole hos Dem 21 dage hos Lone Jensen 23 dage

Hanne hos Dem 15 dage hos Lone Jensen 29 dage

I et brev af 27. maj 2001 klagede De over Opperup Kommunes afgørelse, idet De an-førte, at Lone Jensen havde brudt de indgåede aftaler om børnenes ophold, og at bør-nene ville have været lige meget hos hver, hvis ikke dette var sket. De vedlagde endvi-dere kopi af retsbogsudskrift af 14. maj 2001 fra retten i Opperup, hvoraf det fremgik, at det blev aftalt, at Ole og Hanne skulle være lige meget hos hver indtil videre.

Den 12. juni 2001 anmodede Opperup Kommune Dem og Lone Jensen om en fornyet opgørelse over Oles og Hannes opholdssteder fra den 14. maj 2001.

Den 6. juli 2001 fastholdt Opperup Kommune afgørelsen om at registrere Ole og Han-ne på adressen Havevej 5, Opperup, fra den 12. marts 2001. Afgørelsen var begrun-det med, at Ole og Hanne fra den 12. marts 2001 til den 6. maj 2001 havde flest op-holdsdage hos Lone Jensen, således at Ole havde været 21 dage hos Dem og 23 da-ge hos Lone Jensen, og således at Hanne havde været 15 dage hos Dem og 29 dage hos Lone Jensen.

For så vidt angår opholdet efter den 6. maj 2001 var det lagt til grund, at børnene op-holdt sig på skift hos Dem og Lone Jensen, hvorfor børnenes adresse i medfør af CPR-lovens § 8, stk. 3, skulle forblive hos Lone Jensen, da der nu var uenighed om, hvor børnene skulle være registreret, og da der havde foreligget aftaler om opholdet frem til ultimo april.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets afgørelse

Indenrigsministeriet er efter § 56, stk. 1, i lov nr. 426 af 31. maj 2000 om Det Centrale Personregister (CPR-loven) klageinstans for klager over kommunalbestyrelsernes af-gørelser efter denne lov. Ministeriets prøvelse af kommunalbestyrelsernes afgørelser omfatter såvel retlige spørgsmål og faktum som skøn og hensigtsmæssighed. I forbin-delse hermed påser ministeriet, at sagsbehandlingen opfylder de forvaltningsretlige regler for korrekt sagsbehandling. Ministeriet er således alene klageinstans for afgørel-ser, som kommunalbestyrelser har truffet efter loven og har dermed ikke adgang til at behandle klager over andre forhold vedrørende kommunalbestyrelsernes administrati-on af loven.

Efter § 6, stk. 1, i lov nr. 426 af 31. maj 2000 om Det Centrale Personregister (CPR-loven) skal kommunalbestyrelsen i Det Centrale Personregister (CPR) registrere en-hver på dennes bopæl i kommunen, hvis vedkommende efter kapitel 4-6 skal være re-gistreret her i landet. Ved bopæl forstås det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele.

Af § 8, stk. 1, fremgår det, at kommunalbestyrelsen skal registrere et barn, hvis forældre ikke har samme bopæl, med bopæl hos den af forældrene, som barnet opholder sig mest hos, uanset hvem af forældrene der har forældremyndigheden. Det fremgår endvidere af stk. 2, at opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som har forældremyndigheden, medmindre forældrene ved deres underskrift erklærer sig enige om, at barnet skal registreres hos den anden. Har forældrene fælles forældremyndighed, skal kommunalbestyrelsen registrere barnet hos den af forældrene, som disse ved deres underskrift erklærer sig enige om. Endelig fremgår det af stk. 3, at opholder barnet sig lige længe ad gangen hos hver af forældrene, som på trods af fælles forældremyndighed ikke er enige om registreringen, skal barnet forblive registreret på den adresse, barnet havde, før uenigheden opstod, såfremt denne adresse er en af de angivne adresser.

De ovenfor nævnte bestemmelser er herudover uddybet i vejledning om folkeregistrering nr. 89 af 23. juni 2000, kapitel 3, afsnit 3.

CPR-loven samt folkeregistreringsvejledningen er tidligere sendt til Dem.

Ministeriet kan oplyse, at § 8, stk. 1, tager sigte på en situation, hvor det ligger fast, hvor et barn har sit faktiske hovedophold.

Bestemmelsen tager således ikke sigte på en situation, hvor barnets ophold er en følge af tilfældigheder, f.eks. fordi der er tale om en opbrudssituation eller en ferieperiode, og hvor to forældre endnu ikke er blevet enige om, hvordan barnets bopælsforhold skal være fremover.

Ministeriet har ved afgørelsen om at ændre Opperup Kommunes afgørelse særligt lagt vægt på, at Ole og Hanne frem til den 12. marts 2001 har haft deres hjem på Deres adresse, og at perioden fra den 12. marts 2001 til den 14. maj 2001 har været en periode præget af et samlivsopbrud, hvor det har været tilfældigheder, der har afgjort, om børnene har været lidt mere hos den ene part end den anden, indtil det blev aftalt den 14. maj 2001, at børnene skulle være lige meget hos hver.

I en sådan situation, hvor børnene ikke klart har taget fast ophold hos den ene af forældrene, er det ministeriets opfattelse, at der alene er tale om en overgangsperiode, og at børnenes fravær fra Deres bopæl derfor må betragtes som midlertidigt fravær, der ikke kan danne grundlag for en selvstændig registrering.

Ministeriet har derfor ændret Opperup Kommunes afgørelse således, at registreringen af Ole og Hanne på adressen Havevej 5, Opperup, pr. 12. marts 2001 er annulleret.

Ministeriet kan tilføje, at såfremt børnene efter den 14. maj 2001 og fremover fortsat er halvdelen af tiden hos hver, og der fortsat er fælles forældremyndighed, vil børnenes adresse efter § 8, stk. 3, skulle forblive registreret hos Dem, medmindre der kan opnås enighed om andet.

Lone Jensen har dags dato modtaget kopi af denne afgørelse.

Opperup Kommune har d.d. fået tilsendt kopi af dette brev.

Med venlig hilsen

Vedr. opsættende virkning

Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal hermed bekræfte modtagelsen af Deres klage af 2. november 2001 indgivet via Opperup Kommune den 14. november 2001, hvori De klager over, at Opperup Kommune har registreret Dem med bopæl på Deres bror, Ole Jensens, adresse på Opperup Hovedgade 1, Opperup, med virkning pr. 1. august 2000.

De har ved brev af 24. december 2001 anmodet om, at Deres klage tillægges opsættende virkning, således at De, mens sagen behandles, igen står registreret i Det Centrale Personregister (CPR) som før, Opperup Kommune traf afgørelse i sagen, det vil sige som udrejst af Danmark.

De har begrundet Deres anmodning om opsættende virkning med følgende:

De har anført, at De har en hjertelidelse, og at De går rundt med hjertepiller hele tiden. De har endvidere anført, at De har en slem leversygdom og ikke kan tåle alt dette. Endelig har De anført, at De er begyndt at tage nervemedicin, efter sagen er opstået. Herudover har De gjort gældende, at Ole Jensen er meget syg og bl.a. har fået et hjerteanfald, som De mener skyldes, at denne sag verserer. Endelig har De anført, at hvis klagen blev tillagt opsættende virkning, ville De kunne få ro i Deres sjæl, og Deres bror kunne få fred.

Herudover har De anført, at registreringen indebærer, at Ole Jensen har mistet sin varmhjælp.

Desuden har De oplyst, at De har en bil, som er finansieret af en tysk bank, som har pant i bilen. De betaler afdragene. Hvis De blev tvunget til at få bilen på danske nummerplader, ville det koste 400.000 kr. Denne registreringsafgift ville ikke blive tilbagebetalt, hvis bilen efterfølgende blev registreret i Tyskland igen. Desuden ville den tyske bank kræve lånet indfriet, hvis bilen overgik til dansk registrering, idet den i så tilfælde ikke længere havde sikkerhed i bilen. Desuden ville De blive nødt til at have bilen ka-skoforsikret, hvilket ville være langt dyrere end Deres nuværende forsikring. Endelig oplyste De, at bilen nok snart ville blive solgt, fordi Ole Jensen kun kan bruge handi-cap-taxi.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har kontaktet politiet, som har oplyst, at der kun kan blive tale om få omregistreret en tysk bil til danske nummerplader, hvis vedkommende selv beder om det, eller hvis politiet bliver bekendt med, at vedkommende kører i Danmark i en tysk registreret bil, uanset at vedkommende bor i Danmark. Hvis politiet bliver bekendt med, at en sådan person muligvis bor i Danmark, vil politiet foretage en selv-stændig vurdering af bopælsspørgsmålet og af, om bilen derfor skal registreres på danske nummerplader.

Ved afgørelsen af, hvorvidt Deres klage bør tillægges opsættende virkning, skal ministeriet foretage en afvejning af på den ene side offentlige og privates interesse i, at gennemførelsen af afgørelsen (det vil sige den faktiske registrering i CPR) ikke ud-sættes, og på den anden side arten og omfanget af den skade, De kan blive påført, såfremt

gennemførelsen ikke udsættes, herunder om der vil være tale om en skade, som ikke eller kun vanskeligt vil kunne genoprettes. Ministeriet skal endvidere tillægge det betydning, om der efter en foreløbig vurdering foreligger et rimeligt grundlag for De-res klage.

Ministeriet skal indledningsvis slå fast, at ministeriet efter en foreløbig gennemgang af sagen ikke på forhånd kan afvise, at De efter en realitetsbehandling af sagen vil kunne få medhold.

Med hensyn til afvejningen af på den ene side det offentlige / andre privates interesser og på den anden side skadevirkningerne for klageren, skal ministeriet generelt bemærke, at det er udgangspunktet, at der ikke tillægges klager opsættende virkning. Der skal derfor være tale om skader af en væsentlig karakter, før opsættende virkning kan komme på tale. Efter retspraksis og i lovgivningen er der mulighed for at tillægge en klage opsættende virkning, når der er tale om påbud eller forbud rettet mod en borger, f.eks. påbud om at rive en bygning ned, eller anden form for myndighedstvang, f.eks. tvangsbehandling efter psykiatrilovgivningen. Tilsvarende kan opsættende virkning komme på tale, hvis der i øvrigt er tale om uoprettelige skadevirkninger, f.eks. ved klager over tilladelser til dumpning i havet eller andre væsentlige påvirkninger af naturen. Derimod vil skader af ren økonomisk karakter kun i meget begrænset omfang kunne begrunde opsættende virkning. F.eks. tillægges klager over skatteansættelse eller opkrævning som klart udgangspunkt ikke opsættende virkning.

Ministeriet finder ikke grundlag for at tillægge Deres klage opsættende virkning ud fra den begrundelse, at selve klagesagen belaster Deres og Ole Jensens helbredstilstand. Ministeriet har herved lagt vægt på, at der ikke i sagen foreligger dokumentation, f.eks. en lægeerklæring, eller anden form for nærmere sandsynliggørelse af, at Deres bopælsregistrering i sig selv eller nogle umiddelbare, aktuelle virkninger af bopælsregistreringen skulle kunne medføre en væsentlig og konstaterbar forringelse af Deres eller Ole Jensens helbredstilstand. Det bemærkes, at De og Ole Jensen ikke ved opsættende virkning kan opnå, at sagen som sådan ikke verserer.

Ministeriet finder heller ikke, at der er grundlag for at tillægge Deres klage opsættende virkning ud fra den begrundelse, at politiet eventuelt måtte nå frem til, at den bil, De kører i, skal registreres på danske nummerplader. Ministeriet har herved lagt vægt på, at politiet i så fald skulle foretage en selvstændig behandling af sagen, som er uafhængig af Opperup Kommunes afgørelse om folkeregistreringsspørgsmålet. Ministeriet har endvidere noteret sig, at der ikke for tiden verserer en sådan sag. Endvidere har ministeriet noteret sig, at De har oplyst, at bilen nok snart vil blive solgt. Skulle en sådan sag opstå, må ministeriet henvise Dem til at anmode politiet om at udsætte sagen, til Deres klagesag vedrørende bopælsregistreringen er afsluttet.

I relation til Opperup Kommunes afgørelse om at standse varmhjælpen til Ole Jensen, må ministeriet tilsvarende henvise Dem til at rette henvendelse til kommunen og anmode om, at Deres klage over bopælsregistreringen tillægges opsættende virkning i forhold til denne afgørelse om varmhjælp.

Sammenfattende kan ministeriet oplyse, at ministeriet ikke finder tilstrækkeligt grundlag for at tillægge Deres klage opsættende virkning.

Det bemærkes, at ministeriets afgørelse vedrørende opsættende virkning ikke kan ind-bringes for højere administrativ myndighed, men kan indbringes for domstolene.

Opperup Kommune har d.d. fået tilsendt kopi af dette brev.

Med venlig hilsen

Vedr. udrejse 'kort ophold' 1

Ved brev af 31. marts 2001 har De klaget over, at Opperup Kommune den 21. marts 2001 har besluttet at registrere Dem som udrejst af Danmark i den samlede periode fra den 10. juni 1997 til den 14. maj 1998. De har i Deres klage anført, at De i denne peri-ode har været i udlandet fra den 10. juni 1997 til den 14. oktober 1997, været i Dan-mark i perioden fra den 14. oktober 1997 til den 30. december 1997 og været i udlan-det i perioden fra den 30. december 1997 til den 14. maj 1998. De har således anført, at De ikke har været udrejst af Danmark i over 6 måneder i nogle af perioderne.

Indenrigsministeriet har nu afsluttet behandlingen af sagen.

Indenrigsministeriet kan give Dem medhold i klagen.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Inden-rigsministeriets afgørelse.

Sagens baggrund

Den 21. marts 2001 har Opperup Kommune truffet afgørelse om at registrere Dem som udrejst af Danmark i perioden fra den 10. juni 1997 til den 14. maj 1998, idet Opperup Kommune har anset Deres ophold i udlandet som et samlet ophold på over 6 måneder, som ikke afbrydes af Deres ophold i Danmark fra den 14. oktober 1997 til den 30. de-cember 1997.

De har den 31. marts 2001 påklaget Opperup Kommunes afgørelse, idet De har anført, at De ikke har været udrejst af Danmark i over 6 måneder, idet Deres ophold i Dan-mark fra 14. oktober 1997 til den 30. december 1997 har afbrudt Deres udlandsophold, som herefter ikke bliver på mere end 6 måneder i hver periode.

Den 10. april 2001 har Opperup Kommune fastholdt kommunens afgørelse og videre-sendt sagen til Indenrigsministeriet.

Indenrigsministeriets afgørelse

Indenrigsministeriet er efter § 56, stk. 1, i lov nr. 426 af 31. maj 2000 om Det Centrale Personregister (CPR-loven) klageinstans for klager over kommunalbestyrelsernes af-gørelser efter denne lov. Ministeriets prøvelse af kommunalbestyrelsernes afgørelser omfatter såvel retlige spørgsmål og faktum som skøn og hensigtsmæssighed. I forbin-delse hermed påser ministeriet, at sagsbehandlingen opfylder de forvaltningsretlige regler for korrekt sagsbehandling. Ministeriet er således alene klageinstans for afgørel-ser, som kommunalbestyrelser har truffet efter loven og har dermed ikke adgang til at behandle klager over andre forhold vedrørende kommunalbestyrelsernes administrati-on af loven.

Efter § 1, stk. 2, 1. pkt. og stk. 3 i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 652 af 27. juli 1995 om folkeregistrering skal enhver folkeregistreres på sin bopæl, dvs. det sted (bolig), hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor man har sine ejendele. Denne bekendtgørelse blev afløst af Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 588 af 10. august 1998, som i det store hele svarer til den tidligere bekendtgørelse.

Den 1. juli 2000 trådte lov nr. 426 af 31. maj 2000 om Det Centrale Personregister i kraft. Denne lov med tilhørende administrative forskrifter erstatter ovennævnte regel-sæt. Der henvises til § 6 i den nye lov. Der er tale om en i alt væsentligt uændret vide-reførelse af de hidtil gældende regler.

Efter CPR-lovens § 24 skal enhver, som fraflytter til udlandet registreres i CPR som ud-rejst, jf. dog stk. 5 og 6 og § 25, stk. 3. Ophold i udlandet over 6 måneder skal altid anmeldes som en fraflytning til udlandet. Hvis opholdet i udlandet varer 6 måneder eller derunder og den hidtidige bolig opretholdes til fuld rådighed, har vedkommende efter anmodning ret til at forblive registreret med bopæl dér, jf. dog § 25, stk. 2. Efter § 24, stk. 2, skal korte besøg her i landet ikke betragtes som en afbrydelse af opholdet i ud-landet, så længe vedkommende i det anførte tidsrum sover flest gange i udlandet.

De ovenfor nævnte bestemmelser er herudover uddybet i vejledning om folkeregistre-ring nr. 89 af 23. juni 2000, kapitel 3. CPR-loven samt folkeregistreringsvejledningen er tidligere sendt til Dem.

Ved ministeriets afgørelse af Deres klage, skal det vurderes, om Deres ophold i Dan-mark fra den 14. oktober 1997 til den 30. december 1997 alene er et kort ophold, som ikke afbryder udlandsopholdet, eller om der er tale om et ophold af en sådan længde, at Deres udlandsophold afbrydes.

Det er ikke en betingelse, at opholdet i Danmark har varet i mere end 3 måneder for, at opholdet ikke er kort. Der skal foretages en konkret afvejning af blandt andet opholde-nes længde, antal ophold set over den samlede periode og opholdenes formål.

Ministeriet finder herefter, at Deres ophold i Danmark på 2½ måned er af en sådan længde, at Deres forudgående ophold i udlandet på 4 måneder afbrydes.

Ministeriet finder således, at Deres opholdet i Danmark fra den 14. oktober 1997 til den 30. december 1997 har afbrudt Deres ophold i udlandet således, at De ikke samlet har været udrejst af Danmark i mere end 6 måneder.

Ministeriet har således besluttet at ændre Opperup Kommunes afgørelse og har ændret Deres registrering således, at De ikke i perioden fra den 10. juni 1997 til den 14. maj 1998 står registreret som udrejst af Danmark.

Med venlig hilsen

Vedr. udrejse 'kort ophold' 2

Ved brev af 12. august 2001 har De klaget over, at Opperup Kommune den 27. juli 2001 har besluttet at registrere Dem og Deres søn som udrejste af Danmark den 1. august 1997.

Ministeriet har den 10. april 2001 hjemvist Opperup Kommunes afgørelse af 15. marts 2001, hvorefter Opperup Kommune på ny traf afgørelse i sagen. Kommunen sendte denne til ministeriet uden at have foretaget en genvurdering af Deres klage, hvorfor ministeriet den 2. august 2001 har anmodet Opperup Kommune om at genvurdere kommunens afgørelse. Dette har Opperup Kommune gjort den 24. august 2001.

Indenrigsministeriet har nu afsluttet behandlingen af sagen.

Indenrigsministeriet kan give Dem medhold i klagen.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Indenrigsministeriets afgørelse.

Sagens baggrund

Det fremgår af sagen, at De har været medlem af Sygeforsikring Danmark , at De ikke har haft særlig indkomst i Danmark, idet De alene har arbejdet i Danmark i sommer-sæsonen, og at De til dels er blevet forsørget af Deres mand, som bor i udlandet, med hvem De har 2 børn. Desuden har De oplyst, at De, når De er i Danmark, har boet på adressen, Hjortevej 222, Opperup, hvor Deres moder og fader tillige er tilmeldt. Dette har Deres forældre bekræftet overfor Opperup Kommune. Endelig fremgår det af sagen, at Deres søn regelmæssigt har mødt til undersøgelse hos skoletandlægen i Opperup Kommune.

De har oplyst, at De ønsker at anmelde flytning til udlandet pr. 26. april 2001.

De har den 14. september 2001 til ministeriet indsendt en opgørelse af Deres ophold i Danmark og udlandet fra 1997 indtil dato i 2001. Heraf fremgår, at De fra 1997 til 2000 samlet set har opholdt Dem lige meget i Danmark og i udlandet. De har skiftevis opholdt Dem i de to lande i perioder fra 14 dage til 3 måneder.

De har ifølge Deres oversigt ikke på noget tidspunkt opholdt Dem i udlandet i en samlet periode på over 6 måneder.

Indenrigsministeriets afgørelse

Indenrigsministeriet er efter § 56, stk. 1, i lov nr. 426 af 31. maj 2000 om Det Centrale Personregister (CPR-loven) klageinstans for klager over kommunalbestyrelsernes afgørelser efter denne lov. Ministeriets prøvelse af kommunalbestyrelsernes afgørelser omfatter såvel retlige spørgsmål og faktum som skøn og hensigtsmæssighed. I forbindelse hermed påser ministeriet, at sagsbehandlingen opfylder de forvaltningsretlige regler for korrekt sagsbehandling. Ministeriet er således alene klageinstans for afgørelser, som kommunalbestyrelser har truffet efter loven og har dermed ikke adgang til at behandle klager over andre forhold vedrørende kommunalbestyrelsernes administration af loven.

Efter § 1, stk. 2, 1. pkt. og stk. 3 i Indenrigsministeriets

bekendtgørelse nr. 652 af 27. juli 1995 om folkeregistrering skal enhver folkeregistreres på sin bopæl, dvs. det sted (bolig), hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor man har sine ejendele. Denne bekendtgørelse blev afløst af Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 588 af 10. august 1998, som i det store hele svarer til den tidligere bekendtgørelse.

Den 1. juli 2000 trådte lov nr. 426 af 31. maj 2000 om Det Centrale Personregister i kraft. Denne lov med tilhørende administrative forskrifter erstatter ovennævnte regel-sæt. Der henvises til § 6 i den nye lov. Der er tale om en i alt væsentligt uændret vide-reførsel af de hidtil gældende regler.

Efter CPR-lovens § 24 skal enhver, som fraflytter til udlandet registreres i CPR som ud-rejst, jf. dog stk. 5 og 6 og § 25, stk. 3. Ophold i udlandet over 6 måneder skal altid anmeldes som en fraflytning til udlandet. Hvis opholdet i udlandet varer 6 måneder eller derunder og den hidtidige bolig opretholdes til fuld rådighed, har vedkommende efter anmodning ret til at forblive registreret med bopæl dér, jf. dog § 25, stk. 2. Efter § 24, stk. 2, skal korte besøg her i landet ikke betragtes som en afbrydelse af opholdet i ud-landet, så længe vedkommende i det anførte tidsrum sover flest gange i udlandet.

De ovenfor nævnte bestemmelser er herudover uddybet i vejledning om folkeregistre-ring nr. 89 af 23. juni 2000, kapitel 3.

CPR-loven samt folkeregistreringsvejledningen er tidligere sendt til Dem.

Ved ministeriets afgørelse af Deres klage skal det vurderes, om Deres ophold i Dan-mark er at betragte som korte besøg, som ikke afbryder opholdene i udlandet, eller om opholdene i Danmark er af en sådan længde, at Deres ophold i udlandet afbrydes, og De således ikke har været udrejst i mere end 6 måneder.

Ved vurderingen heraf, skal der foretages en konkret afvejning af blandt andet ophol-denes længde, antal ophold set over hele den samlede periode og opholdenes formål

Ministeriet har ved afgørelsen lagt Deres opgørelse af Deres ophold i udlandet og i Danmark til grund, idet De har sandsynliggjort Deres ophold med angivelse af forskelli-ge mærkedage samtidig med, at opgørelsen stemmer overens med sagens øvrige op-lysninger.

Deres ophold i Danmark har varet op til to måneder. Ministeriet finder, at opholdene i Danmark således har været af en sådan længde, at Deres ophold i udlandet er blevet afbrudt, således at De aldrig har været udrejst af Danmark i en samlet periode på mere end 6 måneder.

Ministeriet har herefter besluttet at ændre Opperup Kommunes afgørelse og har æn-dret Deres registrering således, at De i periode fra den 26. juni 1997 til den 26. april 2001 står registreret på adressen, Hjortevej 222, Opperup, hvorefter De den 26. april 2001 registreres som udrejst af Danmark.

Med venlig hilsen